

ἡμῖν τοὺς ἀνθρωπομόρφους πίθηκας (Quadrumana) παρ' οἷς δὲν καθορᾶται μεγάλη διαφορά ὁμοιότητος μεταξὺ τῶν ἐμπροσθίων καὶ τῶν ὀπισθίων κνημῶν. Παρ' Εὐρωπαίοις ὅμως τὸ μέγιστον μῆκος καὶ ἡ στερρότης τῶν σκελῶν ἐστὶ προφανής, σχετικῶς δὲ τὰ ἔμπροσθεν μέλη εἰσὶν ἑτερογενέστερα. Ὡσαύτως καθορῶμεν τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν μεταξὺ τῶν ὀστέων τοῦ κρανίου καὶ τῶν τοῦ προσώπου.

Μεταξὺ τῶν ἐνσπονδύλων ἐν γένει ἡ πρόοδος παρατηρεῖται κλίνουσα πρὸς τὸ ἑτερογενές κατὰ τὴν σπονδυλικὴν στήλην καὶ ἰδίως παρὰ τοὺς σπονδύλους ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ κεφαλὴ διότι οἱ ἐντελέστεροι τύποι διακρίνονται ἐκ τῶν σχετικῶς μεγάλων κρανίων καὶ τῶν μικροτέρων σιαγόνων· τὸ χαρακτηριστικὸν δὲ τοῦτο τὸ ὀρώμενον μᾶλλον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ παρὰ εἰς ἄλλο τι πλάσμα, δηλοῦται πλειότερον εἰς τὸν Εὐρωπαῖον παρὰ εἰς τὸν ἄγριον. Κρίνοντας οὖν ἀπὸ τὴν εὐρυτέραν ἔκτασιν τῶν δεικνυμένων νοερῶν δυνάμεων αὐτοῦ εἰκάζομεν ὅτι ὁ πολιτισμένος ἀνθρωπος ἔχει ἐν μᾶλλον πολύπλοκον ἢ ἑτερογενές νευρικὸν σύστημα τοῦ ἀπολιτεύτου· τοῦτο δὲ δηλοῦται ἐν μέρει εἰς τὴν μείζονα ἀναλογίαν ἣν φέρει ἡ παρεγκεφαλὶς αὐτοῦ πρὸς τὰ ὑποκείμενα γάγγλια. Τὰ τῶν Εὐρωπαίων νήπια φέρουσι πολλὴν ὁμοιότητα σχηματισμοῦ μὲ τὰ τῶν κατωτέρων γενῶν τοῦ ἀνθρώπου, ὡς λόγου χάριν τὸ σιμὸν τῶν πετρυγῶν τῆς ρινός, ἡ πίσις πρὸς τὰ κάτω τῆς γεφύρας αὐτῆς, ἡ διάστασις καὶ τὸ ἀνοιγμα τῶν μυκτήρων, τὸ σχῆμα τῶν χειλέων, τὸ εὖρος μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν, ἡ μικρότης τῶν σκελῶν. Νῦν δὲ, ἐπειδὴ ἡ πρόοδος τῆς ἀναπτύξεως δι' ἧς τὰ χαρακτηριστικὰ ταῦτα μετεβλήθησαν εἰς τὰ τοῦ ἐφήβου Εὐρωπαίου, εἶναι συνέχεια τῆς μεταβολῆς ἀπὸ τὸ ὁμογενές εἰς τὸ ἑτερογενές, ἐπιδειχθεῖσας διαρκούντος τοῦ προηγηθέντος ἐξελικτικοῦ τοῦ ἐμβρύου, ὃν πᾶς φυσιολόγος παραδέχεται, ἔπεται, ὡς ἐκ τούτου, ὅτι ἡ παράλληλος πρόοδος τῆς ἀναπτύξεως εἰς τὴν τὰ αὐτὰ χαρακτηριστικὰ τῶν βαρβάρων φυλῶν ὑπεβλήθησαν μεταβαλλόμενα εἰς τὰ τῶν πεπολιτισμένων φυλῶν, ὑπῆρξεν ἡ συνέχεια τῆς μεταβολῆς ἀπὸ τὸ ὁμογενές εἰς τὸ ἑ-